

Forfatter: Palladius, Peder

Titel: Peder Palladius' Danske Skrifter

Citation: Palladius, Peder: "Peder Palladius' Danske Skrifter", i Palladius, Peder: *Peder Palladius' Danske Skrifter*, udg. af Lis Jacobsen , H.H. Thiele, 1911-1926, s. 182. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-palladius02val-shoot-idm139771560871264/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Peder Palladius' Danske Skrifter

Svad hielper mig det/ at ieg kender hende? Der som hun icke
 fører mig til Salighed/ Thi oc saa Philosophi/ effter at de viste||
 25 der vaar en Gud til/ oc dog icke loffuede oc ey heller prisede
 hannem som en Gud/ men ere bleffue forfengelige i deris sind/
 3 oc deris wforstandige hierte er forblindet/ Oc der de hulde sig
 for vise/ bleffue de til daarer/ Vile du nu haffue mig vnder det
 tal? Det være langt fra/ Thi du est Barmhertighed self som
 aldri ophører oc forlader ingen/ Der saar spar kære SÆXXE/
 spar din Suend/ oc tag mig i dine wmyndiges tal/ At du oc
 10 vilt lade mig vide den lønlige Visdom. Søer mig til Visdoms
 kilde/ som er der offuen i Himmelten/ paa det/ at du fand loffuis
 i din Barmhertigheds gerning/ som du bewiser din Tienere
 oc || aldri forlader dem som haabe paa dig.

25 **Affløss mig met Isop/ at ieg bliffuer ren/
 15 to mig/ at ieg bliffuer snehuid.**

Effterdi du min Gud haffuer lyst til Sandhed/ som er skiult/
 oc du lader mig vide din lønlige Visdom/ saa opøser ieg it
 stort haab/ oc troer at du haffuer icke forskut mig fra dit an-
 siet/ men at du bestender mig met Isop/ at ieg fand bliffue
 20 ren/ Isop er en lau vret hed oc velluctende/ huad betyder det
 andet/ end din kære Søn Jesum Christum vor SÆtre/ som
 25 haffuer ydmyget sig self/ || hen ind til døden/ ja ind til kaars-
 sens død/ hand som haffuer elsket oss/ met en brendende fier-
 lighed/ oc toed oss aff alle vore Synder wdi sit blod/ hand
 25 som haffuer opfyldet den gantske verden/ met det gode/ wdi
 hans Sactmodigheds oc Ketferdigheds gode luct/ met den
 Isop skalt du bestende mig/ naar du vdsøser hans hellige Blod
 offuer mig/ naar Christus boer i mig ved Troen/ Naar ieg
 bliffuer indplantet i hannem ved fierlighed/ naar ieg effter-
 30 følger hans ydmyghed oc hans pine/ da bliffuer ieg ren aff
 alle mine Synder. Du skalt tho mig/ met mine gredende taare/
 35 som vdflyde aff mine øyen/ || vdaff min SÆXris Christi hier-
 tens elskelighed/ da bliffuer ieg tret aff suck/ oc vøter min seng

den gantſke Naar/ oc gør mine lagne vode met mine gredende
taare/ da ſkalt du to mig/ at ieg vorder ſnehid.

Sne er hid oc Holt/ ſaa er ieg oc ſaa i Sandhed/ naar du
beſtencker mig met Iſop/ da bliſſuer ieg hid ſom Sne/ Thi
ieg bliſſuer omgiſſuen/ met din Guddommelig Liuff/ ſom
offuergaar al legemlig ſkønhed/ oc ieg bliſſuer optend ved din
Naade/ til alle de Simmelſte gode ting/ ſaa at ieg offuergiffuer
alle Fødelig affect oc beuægelse/ Kold til de Jordiffe/ oc hed til
de Simmelſte ting. ||

Lad mig høre Glæde oc Fryd/ at de ben 10 125r
bliſſue Glæde/ ſom du haſſuer
Synder ſlaget.

Da ſkal ieg bede ſaar dig min Gud/ oc aarlige om morgen
ſkal du høre min røſt. Oc ieg ſkal høre/ huad den HÆRre
Gud taler i mig/ thi hand ſkal ſige ſit Gode fred til/ oc be- 15
ſticke mig oc ſaa fred/ Ja HÆRre du ſkalt giſſue mig fred/
Thi ieg haaber paa dig/ lad mig høre glede oc fryd/ det ſkeer/
naar ieg ſaar at høre det/ ſom den Synderinde hørde/ om
hende ſiger ieg/ ſom vatte Chriſto din Kære Søn hans fødder/
met ſine gredende taare/ oc tiurde dem met haar || aff hendis 20 125v
houid/ Huad ſick hun at høre? Quinde din Tro haſſuer hulpet
dig/ Gack hen met fred/ Ieg ſkal oc høre det/ ſom Køſſueren
paa Baarſit hørde/ I dag ſkalt du vere met mig i Paradis/
Saa ſkal ieg nu haſſue glede oc fryd/ for ieg ſaar Syndennis
forladelse/ Oc ſkal fryde mig aff Guds foriættelse/ Skulde ieg 25
icke glede mig? Ja ſkulde ieg icke fryde mig? Efterdi du
giſſuer mig todubbelt Naade for alle mine Synder/ da ſkal
ieg forſt ſmage huor sød du eſt min Gud/ oc ieg ſkal bo i de
Simmelſte ting/ oc ſige met Propheten/ huor ſtoer er din Miſ-
kunhed/ ſom du haſſuer ſtiukt til dem ſom dig frycte/ || Da 30 126r
ſkal ieg haſſue glede oc fryd/ oc mine Ben ſulle bliſſue glæde/
ſom du haſſuer knuſit/ huad ere de Ben ſom bæte Kødet/
andret end Aandens Krafft/ ſom bær vor Føds ſkøbelighed/ at